

грапавинитѣ и пукнатинитѣ само съ своето фенерче. Бавно вървѣше напредъ, неговото сърце едва свикна да тупти спокойно всрѣдъ тоя коравъ и грапавъ свѣтъ, що го заобикаляше. Но изведнажъ то прѣстана да бие прѣдъ ненадѣйния ужасъ: студенъ потъ покри челото му. За бога,

какво е това? Какво кима съ ржката си тамъ? — Нѣщо блѣдо като мъртвецъ и треперяще, охъ колко е слабо и тънко! Това като че сж кости на нѣкаква протѣгаща се ржка!

Той повдигна фенерчето и втрѣнчи очи въ това страшно нѣщо, но веднага се изсмѣ. Виде-